

תת"ע 3179/01/16 - מדינת ישראל נגד רון דיין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3179-01-16 מדינת ישראל נ' דיין רון
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רון דיין

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.12.15, הזמנה לדין וכתב אישום בגין עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "עברתי מנתיב רגיל לנתיב התחבורה כדי לפרוק את המשאית, עצרתי בצד כדי ל שאול את השוטר איפה אני יכול לעצור לפרוק את האוטו. כשהשוטר עצר אותי שאלתי אותו למה עצר אותי, מה הסיבה שהוא עוצר אותי בצד. לא התווכחתי עם השוטר. אני לא מודה".

מטעם המאשימה, העידו עדי התביעה הבאים:

ע"ת 1 - רס"ב גלעד נגר, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/1

ע"ת 2 - רס"ל יצחק חסאן, מטעמו הוגש מזכר שסומן ת/2

ע"ת 3 - רס"ל אלעד עטיה, מטעמו הוגשו הדו"ח, שסומן ת/3, דו"ח פעולה, שסומן ת/4, דו"ח עיכוב שסומן ת/5 וסרטון שצילם, שסומן ת/6.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.12.15, בסמוך לשעה 15:00, נהג הנאשם ברכב ברמת גן, ברחוב ז'בוטינסקי ובהגיעו לבית מספר 85, נצפה על ידי ע"ת 3, כאשר הוא עוצר את רכבו במקום אסור, על נתיב תחבורה ציבורית, בסמוך לאבני שפה המסומנות אדום-לבן ומהרכב יורד אדם וניגש לחנות סמוכה, "שווארמה שמש" ולאחריו, ירד גם הנאשם מן הרכב. העד פנה אל הנאשם וביקש ממנו את רישיונותיו, לצורך רישום דו"ח תנועה והנאשם סירב להציגם בפניו, תוך שהוא

מתבטא באופן בוטה כלפי העד, כמפורט ב-ת/3 וב-ת/4. במשך כ-20 דקות עמד הנאשם בסירובו, תוך שעדי תביעה 1 ו-2, מדברים אל ליבו ומנסים לשכנעו להציג רישיונותיו, כפי שניתן לראות ב-ת/6 וכמפורט בפרוטוקול מיום 17.4.16, עמוד 7, שורות 11-15.

לבסוף התרצה הנאשם והציג רישיונותיו לע"ת 3 ונרשמו הדו"חות הרלוונטיים.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בהגיעו למקום, שאל את ע"ת 2, היכן הוא יכול לעצור על מנת לפרוק סחורה ובזמן הזה, הנוסע שהיה עמו ירד מהרכב כדי לקנות אוכל. הנאשם טען כי נאמר לו לעמוד בצד ולהציג רישיונותיו, אך הוא רצה שיסבירו לו מה העבירה ולאחר 30 - 40 דקות, הציג רישיונותיו.

הנוסע שהיה ברכב עם הנאשם לא התייצב לעדות בבית המשפט.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. אין למעשה מחלוקת עובדתית בין הצדדים ולנאשם לא הייתה כל הגנה להציג בבית המשפט, שכן, הודה בפה מלא כי במשך 30-40 דקות סירב להציג רישיונותיו לע"ת 3, אף כי היה מודע לכך שעצר את הרכב במקום אסור.

2. כפי שניתן לראות ב-ת/6, 3 שוטרים נאלצו לעמוד ולהתחנן בפני הנאשם שיציג רישיונותיו, עד שהואיל בטובו לעשות כן. יש לשער כי ניתן היה לנצל את זמנם של השוטרים באופן יעיל יותר, במילוי תפקידם.

3. ברע"פ 1812/14 אבשלום נגד מדינת ישראל, נאמר:

"עוד אציין, כי אף לגופו של עניין אין בידי לקבל את הטענה, לפיה השימוש בתקנה 23(א)(1) מצדיק את ביטול הרשעתו של המבקש. ברע"פ 10314/08 צפוות נ' מדינת ישראל (23.12.2008) (להלן: עניין צפוות), נדרש בית משפט זה לשאלת ההרשעה בעבירה שעניינה אי-ציות לשוטר, לפי תקנה 23(א)(1), בגין אי-הצגת רישיון נהיגה לשוטר, ונקבע כי אין בכך כל פגם".

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ו, 17 מאי 2016, במעמד הצדדים